

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la recurs

învinuirea lui

Afanasie Izbaș

(art. 191 alin. (5) și 361 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-642/2025
Nr. PIGD I-15214460-01-Ira-29122025)

Recurs depus pînă la 01 septembrie 2023; Încredințarea bunurilor în sensul art. 191 Cod penal nu este condiționată de existența unui contract scris, ci poate rezulta dintr-o însărcinare specială, dacă bunurile și atribuțiile acordate persoanei sunt determinate; Existența unei activități comune între părți nu înlătură încredințarea și nici nu transformă automat bunurile acestora în proprietate comună.

30 septembrie 2026

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Instanța de fond: Grigore Șișcanu

Curtea de apel: Iurie Melinteanu, Ludmila Ouș, Nichifor Corochii, Xenofon Ulianoschi, Ion Secrieru, Svetlana Balmuș

Instanța de recurs: Petru Ursache, Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Ghenadie Nicolaev, Petru Moraru, Nicolae Gordilă, Nadejda Toma, Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan

Instanța de recurs în anulare: Vladimir Timofti, Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Boico

Instanța de revizuire: Vladislav Gribincea, Leonid Chirtoacă, Alexandru Negru

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Afanasie Izbaș,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,

Leonid Chirtoacă,

Alexandru Negru, *judecători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Afanasie Izbaș s-a născut în anul 1962 în r-nul Nisporeni. El a fost învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 191 alin. (5) și 361 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal. Afanasie Izbaș a fost apărat de avocații Alexandru Șaban și Andrei Stănilă.

2. În prima instanță cauza a fost examinată în procedura generală. Afanasie Izbaș a fost achitat de comiterea infracțiunilor incriminate, deoarece faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii. Instanța de apel l-a recunoscut vinovat pe Afanasie Izbaș de comiterea infracțiunilor incriminate și l-a condamnat la nouă ani de închisoare. Curtea Supremă de Justiție a casat această decizie și a dispus rejudecarea cauzei, constatând deficiențe de motivare și omisiunea audierii martorilor. În urma rejudecării, Curtea de Apel Chișinău a admis apelul procurorului, l-a recunoscut pe Afanasie Izbaș vinovat în baza art. 191 alin. (5) Cod penal și l-a condamnat la opt ani și șase luni de închisoare. În partea învinuirii formulate în baza art. 361 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, procesul penal a fost încetat ca urmare a intervenirii prescripției. Acțiunea civilă a fost admisă în principiu.

3. La 05 decembrie 2017, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul condamnatului, a casat parțial decizia instanței de apel și a pronunțat o nouă hotărâre. Instanța a reîncadrat fapta de la art. 191 alin. (5) la art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal și l-a condamnat pe Afanasie Izbaș la trei ani de închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de doi ani. În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de doi ani. Acțiunea civilă a fost admisă parțial.

4. La 11 septembrie 2018, Curtea Supremă de Justiție a respins recursurile în anulare ale apărării, ca fiind vădit neîntemeiate.

5. La 21 mai 2018, Afanasie Izbaș a depus o cerere la Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO) în temeiul art. 6 § 1 din Convenție. La 01 iulie 2025, CtEDO a comunicat Guvernului cererea.

6. La 24 decembrie 2025, Curtea Supremă de Justiție a admis cererea de revizuire declarată de avocatul Andrei Stănilă și a casat integral decizia Curții

Supreme de Justiție din 11 septembrie 2018, în partea învinuirii lui Afanasie Izbaș conform art. 191 Cod penal, și a dispus, în această parte, rejudecarea cauzei de către Curtea Supremă de Justiție în ordine de recurs pentru a stabili dacă Izbaș este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 191 Cod penal.

7. Urmărirea penală a fost pornită la 02 ianuarie 2012 și s-a finalizat la 15 ianuarie 2014. Prima instanță a examinat cauza în perioada 18 ianuarie 2014 - 10 martie 2015. Instanța de apel a examinat cauza în perioadele 10 aprilie – 11 iunie 1 2015 și 03 mai 2016 - 06 martie 2017. Instanța de recurs a examinat cauza în perioadele 23 noiembrie 2015 – 15 martie 2016 și 26 mai - 05 decembrie 2017. Instanța de recurs în anulare a examinat cauza între 10 aprilie și 11 septembrie 2018. Instanța de revizuire a examinat cauza între 27 octombrie - 24 decembrie 2025. Cauza a fost repartizată la 29 decembrie 2025.

ÎN FAPT

a. Învinuirea

8. Prin ordonanța din 02 ianuarie 2012, Procuratura r-nului Nisporeni a pornit urmărirea penală cu privire la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal. La 04 octombrie 2012, Afanasie Izbaș a fost recunoscut în calitate de bănuیت și audiat. La 27 decembrie 2012, Izbaș a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal. Prin ordonanța din 02 septembrie 2013, Procuratura or. Călărași a pornit urmărirea penală în privința lui Izbaș în baza art. 191 alin. (5) Cod penal. (f.d. 1, Vol III). La 04 septembrie 2013, cauzele penale de învinuire a lui Afanasie Izbaș de comiterea infracțiunilor în baza art. 190 alin. (5) Cod penal și art. 191 alin. (5) Cod penal au fost conexate (f.d. 11, Vol III). La 05 septembrie 2013, procurorul în Procuratura r-nului Călărași a dispus continuarea urmăririi penale doar în baza art. 191 alin. (5) Cod penal. În motivare s-a indicat că faptele incriminate lui Izbaș în baza art. 190 alin. (5) Cod penal nu au suport probator, deoarece acțiunile lui nu au fost comise prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere. Aceste acțiuni au fost comise prin delapidarea averii străine, adică prin însușirea bunurilor altei persoane încredințate în administrare (f.d. 13, Vol III). Prin ordonanța din 31 decembrie 2013, Afanasie Izbaș a fost pus sub învinuire în baza art. 191 alin. (5) Cod penal și art. 361 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal.

9. Afanasie Izbaș a fost învinuit că, în anul 2002, urmărind scopul de însușire ilegală a bunurilor încredințate, a delapidat suma de 10.200 de lei provenită din vânzarea nucilor recoltate din livada arendată, parte a afacerii comune cu Gheorghe Carp. În perioada 2004-2007, având o afacere comună de creștere a ovinelor cu Gheorghe Carp, fără știrea și acordul acestuia, el a vândut 27 de ovine în valoare totală de 20.790 de lei, bani pe care i-a însușit. Afanasie Izbaș, fiind implicat într-o afacere comună de cultivare a strugurilor, a primit în

septembrie 2006 de la Gheorghe Carp, pentru folosință temporară, patru vase din inox în valoare totală de 60.000 de lei, pe care le-a însușit prin delapidare, prejudiciind partea vătămată în proporții mari. Pe parcursul anilor 2002–2011, în cadrul aceleiași colaborări, el a primit de la Gheorghe Carp 18.050 de lei pentru procurarea unor terenuri și pentru plantarea viței de vie. Deși a efectuat investiții în valoare de 176.475 de lei pentru plantarea viței de vie pe o suprafață de 3,51 de hectare, Izbaș a acționat în scopul însușirii acestora. Faptele date au fost încadrate conform art. 191 alin. (5) Cod penal.

10. El a mai fost învinuit că, la 10 martie 2010, prin înțelegere prealabilă cu secretara Primăriei s. Marinici, a falsificat mai multe contracte de vânzare-cumpărare privind terenuri agricole aparținând unor terți, semnăturile vânzătorilor fiind imitate. Contracte false suplimentare au fost întocmite și la 12 mai și 20 septembrie 2010. Ulterior, Afanasie Izbaș a folosit aceste acte pentru a înregistra terenurile plantate cu viță de vie pe numele său, depozitându-l astfel pe Gheorghe Carp de investițiile și terenurile care îi reveneau. Fapta a fost încadrată conform art. 361 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal.

b. Probatoriul

11. Organul de urmărire penală a fost sesizat prin plângerea lui Gheorghe Carp. Acesta a reclamat că, în perioada 2002–2011, i-ar fi transmis lui Afanasie Izbaș bani și bunuri pentru desfășurarea unor activități agricole. Potrivit plângerii, inculpatul ar fi vândut, fără acordul său, recolta de nuci și ovinele procurate din veniturile comune, iar ulterior ar fi înregistrat pe numele său terenurile și plantația de viță-de-vie în care Gheorghe Carp investise. Prejudiciul a fost estimat inițial la 350.000 de lei (f.d. 4, vol. I).

12. Partea vătămată Gheorghe Carp a declarat că activitățile desfășurate împreună cu Afanasie Izbaș s-au întemeiat pe o înțelegere verbală. În anul 2002, la propunerea inculpatului, au convenit să arendeze o livadă de nuci din extravilanul s. Marinici. Partea vătămată urma să suporte cheltuielile pentru arendă, pază și lucrători, iar venitul rămas după recuperarea cheltuielilor trebuia împărțit între ei. Pentru arendarea livezii, Gheorghe Carp i-ar fi transmis inculpatului 8.000–9.000 de lei. Contractul a fost încheiat pe numele lui Afanasie Izbaș. Partea vătămată nu deținea o recipisă, însă a susținut că a văzut contractul și dovada achitării arendei. Nucile recoltate au fost vândute de inculpat sau de soția acestuia. Din suma obținută, de aproximativ 10.000 de lei, au fost cumpărate 40–43 de oi. Gheorghe Carp nu a formulat atunci pretenții, deoarece banii continuau să fie utilizați în activitatea comună. Ulterior, efectivul ar fi ajuns la 54 de oi. Animalele au fost vândute de inculpat, fără ca partea vătămată să fie informată despre numărul exact, prețul obținut și destinația banilor. Gheorghe Carp a susținut că nu a primit nicio sumă și a estimat prejudiciul la 20.790 de lei. Referitor la terenuri, partea vătămată a declarat că i-a transmis inculpatului 2.000 de dolari SUA, apoi 7.000 și 5.000 de lei, pentru procurarea loturilor agricole. Tot ea ar fi suportat cheltuielile pentru aproximativ 8.000 de butași, 1.210 piloni

din beton, pilonii din lemn, 1.300 kg de sârmă, transportarea materialelor, remunerarea lucrătorilor și întreținerea plantației. Afanasie Izbaș organiza activitatea la fața locului, primea bani pentru achitarea lucrătorilor și ținea evidența cheltuielilor. În perioada 2009–2010, Gheorghe Carp i-ar fi solicitat inculpatului să perfecteze actele asupra terenurilor. După revenirea sa din Federația Rusă, unde fusese implicat într-un accident, a constatat că loturile fuseseră înregistrate pe numele lui Afanasie Izbaș. În anul 2011, inculpatul i-ar fi comunicat că partea vătămată nu mai avea niciun drept asupra terenurilor și că trebuia să se adreseze instanței. Cu privire la vasele din inox, Gheorghe Carp a declarat că le împrumutase de la Ion Pînzaru pentru păstrarea vinului și că acestea fuseseră depozitate la domiciliul inculpatului. Deoarece vasele au fost restituite proprietarului în anul 2013, partea vătămată a renunțat la pretenția de 60.000 de lei formulată inițial. Referitor la recolta din anul 2008, partea vătămată a declarat că i-a vândut lui Vitalie Grama 6.700 kg de struguri pentru 67.000 de lei. Din cauza calității strugurilor, suma primită a fost compensată ulterior prin lucrări de construcție efectuate pentru cumpărător. În instanța de apel, Gheorghe Carp a susținut că terenurile, nucile și ovinele îi aparțineau și că inculpatul nu contribuise financiar. El a negat existența unui raport de coparteneriat, calificând relația dintre ei drept una întemeiată pe prietenie și încredere (f.d. 205, vol. IV).

13. La materialele cauzei sunt anexate 17 contracte de schimb și de vânzare-cumpărare a terenurilor agricole, încheiate în perioada 10 martie - 20 septembrie 2010. În toate contractele, Afanasie Izbaș figurează în calitate de dobânditor. Actele se referă la terenurile deținute anterior de Serghei Eșanu, Constantin Eșanu, Victor Mazlov, Constantin Croitoru, Tatiana Ciobanu, Tudor Nichifor, Maria Paladi, Alexei Croitoru, Mihail Croitoru, Piotr Damaschin, Elena Croitoru, Tamara Croitoru, Zinaida Tulbur Onofrei, Aliona Graur, Gheorghe Șișcanu și Fedosia Eșanu (f.d. 122–158, vol. I). Contractele confirmă înregistrarea dreptului de proprietate a terenurilor pe numele lui Izbaș. Ele nu indică sursa banilor folosiți pentru achitarea prețului și nici conținutul înțelegerii anterioare dintre părți.

14. Procesul-verbal al confruntării din 12 octombrie 2012 confirmă că între Gheorghe Carp și Afanasie Izbaș a existat o înțelegere privind desfășurarea unei afaceri comune. Gheorghe Carp a declarat că inculpatul ținea într-un carnet evidența banilor și a cheltuielilor și păstra documentele justificative, iar el nu ținea o evidență separată, deoarece avea încredere în acesta (f.d. 114, vol. I)

15. Grigore Roșca a declarat că, în anul 2007, i-a împrumutat lui Gheorghe Carp 85.000 de lei pentru procurarea pilonilor din beton. Ulterior, el i-a mai împrumutat bani pentru transport și i-a transmis 700 kg de sârmă și patru boxe de cablu pentru plantația de viță-de-vie. Afanasie Izbaș nu a fost prezent la încheierea acestei înțelegeri (f.d. 235, vol. III).

16. Veaceslav Gîrlă a declarat că, în anii 2006–2007, a transportat patru încărcături de piloni și mai multe încărcături de materiale de construcție la

plantație. El a fost însoțit și remunerat de Gheorghe Carp. Pe inculpat el l-a văzut o singură dată la fața locului (f.d. 239, vol. III).

17. Alexei Nichifor a declarat că a transportat din raionul Orhei aproximativ 200 de piloni din beton, lemn și ardezic. La încărcare se aflau Carp și Izbaș, însă bunurile și serviciile de transport au fost achitate de Carp (f.d. 5, vol. IV).

18. Ion Pînzaru a declarat că, în anul 2002, i-a împrumutat lui Gheorghe Carp 2.000 de dolari SUA pentru procurarea terenurilor. În anul 2007, el i-a transmis patru vase din inox, care i-au fost restituite în anul 2013. Pe Afanasie Izbaș îl cunoștea ca muncitor al lui Gheorghe Carp (f.d. 237, vol. III; f.d. 202, vol. IV).

19. Iulita Deleanu a declarat că, în anul 2004, la solicitarea lui Carp și Izbaș, a altoit și plantat aproximativ 8.000 de butași de viță-de-vie. Din totalul de 24.000 de lei achitat pentru butași și lucrări, numai 1.600 de lei au fost plătiți de inculpat, iar restul, de Gheorghe Carp (f.d. 2, vol. IV).

20. Anatolie Gligor a declarat că a efectuat mecanizat găurile necesare plantării viței-de-vie și a fost achitat de Gheorghe Carp. El a înțeles că acesta suporta cheltuielile pentru plantație (f.d. 43, vol. IV).

21. Vasile Mițco a declarat că, în anul 2003, la solicitarea lui Gheorghe Carp, a arat aproximativ 5–6 ha de teren și a fost remunerat de acesta. Afanasie Izbaș era prezent, aducea motorină și îi asigura hrana (f.d. 45, vol. IV).

22. Mihail Melin a declarat că, la solicitarea lui Gheorghe Carp, a pregătit portaltoi și altoi de soiul „Moldova”, pe care i-a transportat la domiciliul inculpatului. El a fost achitat de partea vătămată și știa că Carp și Izbaș intenționau să planteze via împreună (f.d. 51, vol. IV).

23. Evghenii Chircu a declarat că, la solicitarea inculpatului, a confecționat parișori pentru vița-de-vie și a fost remunerat cu 1.000 de lei. În localitate era cunoscut că Carp și Izbaș plantau via împreună (f.d. 112, vol. IV).

24. Petru Cociu a declarat că, la solicitarea inculpatului, a efectuat găuri și a instalat piloni pentru vie. El a fost achitat de Izbaș, care i-a spus că banii proveneau de la Carp. Martorul a primit și bani direct de la Carp (f.d. 4, vol. IV).

25. Gheorghe Cociu a declarat că, în 2008–2010, a efectuat lucrări la plantație. În 2008–2009, el lucra sub conducerea lui Gheorghe Carp, iar în anul 2010, sub conducerea lui Ion Carp. Afanasie Izbaș era uneori prezent, însă nu îl remunera. Martorul a văzut cum Carp îi transmitea bani lui Izbaș (f.d. 6, vol. IV).

26. Maria Strelețchi a declarat că, în anul 2010, a legat și a prășit vița-de-vie, iar în anul 2009 a participat la recoltarea strugurilor. Pentru lucrările efectuate, ea a fost achitată de Ion Carp (f.d. 3, vol. IV).

27. Zinaida Carp a declarat că, în anul 2010, a lucrat la plantație la solicitarea lui Gheorghe Carp și a fost remunerată de acesta. În acel an, ea nu l-a văzut pe inculpat în câmp. Din cele cunoscute de ea, partea vătămată procurase terenurile, butașii, pilonii, sârma și ovinele (f.d. 7, vol. IV).

28. Ion Carp a declarat că, în primăvara anului 2010, fratele său, Gheorghe Carp, i-a încredințat îngrijirea plantației și i-a lăsat bani pentru lucrări. În acea perioadă, inculpatul se afla la Moscova, iar lucrătorii erau remunerați din banii părții vătămate (f.d. 8, vol. IV).

29. Ion Sandachi a declarat că, în anii 2002–2003, a lucrat împreună cu familia sa la plantarea viței-de-vie, cultivarea porumbului și prășit. Inculpatul îi chema la lucru, iar Gheorghe Carp îi remunera. În lipsa acestuia, plata era efectuată de inculpat, din banii primiți de la Carp (f.d. 53, vol. IV).

30. Serghei Enachi a declarat că, în anul 2007, a lucrat în calitate de paznic la plantația de viță-de-vie și la livada de nuci. Salariul îl primea de la inculpat, care îi comunica că îl va achita după ce Carp va aduce banii (f.d. 47, vol. IV).

31. Viorel Izbaș a declarat că a participat împreună cu inculpatul la procurarea a 43 de oi și a lucrat aproximativ doi ani în calitate de cioban. Oile au fost achitate și, ulterior, vândute de Afanasie Izbaș. Tot inculpatul a vândut nucile, însă martorul nu cunoștea suma obținută. Gheorghe Carp aducea materialele și transmitea bani pentru plata lucrătorilor, iar inculpatul organiza activitatea și efectua plățile (f.d. 40, vol. IV).

32. Mihail Lazăr a declarat că, în anii 2006–2007, a cumpărat de la Afanasie Izbaș 44 de oi, la prețul de 200 de lei fiecare, achitându-i în total 8.800 de lei. Martorul nu cunoștea cui aparțineau animalele (f.d. 112, vol. IV).

33. Angela Rupeț a declarat că Gheorghe Carp procura terenuri în localitate pentru plantarea viței-de-vie. Terenul mamei sale nu a putut fi vândut din cauza problemelor cu actele, însă soacra și cumnata sa și-au vândut terenurile lui Carp (f.d. 49, vol. IV).

34. Maria Beșliu a declarat că a autentificat contractele privind terenurile. În majoritatea cazurilor, vânzătorii s-au prezentat și au semnat personal. În lipsa lui Afanasie Izbaș, contractele au fost semnate, în calitate de cumpărător, de soția acestuia. În două cazuri, inculpatul a fost prezent și a semnat personal actele.

35. Vitalie Grama a declarat că, în anul 2008, a cumpărat de la Gheorghe Carp 6.700 kg de struguri, la prețul de 10 lei/kg, achitând 67.000 de lei. Deoarece strugurii nu erau de calitate, suma a fost compensată ulterior prin lucrări de construcție efectuate de Gheorghe Carp. Tranzacția și calitatea strugurilor nu au fost documentate (f.d. 238, vol. III).

36. Inculpatul nu a recunoscut învinuirea și a negat că și-ar fi însușit bunurile ori mijloacele financiare ale lui Gheorghe Carp. El a susținut că între părți exista o înțelegere verbală potrivit căreia se ajutau reciproc și împărțeau rezultatele activităților desfășurate. El a recunoscut că Gheorghe Carp i-a transmis 4.425 de lei pentru arendarea primei suprafețe a livezii de nuci și că a încheiat contractul în nume propriu. A doua suprafață ar fi fost arendată din banii săi. La solicitarea părții vătămate, el a organizat paza, recoltarea și vânzarea nucilor, din care ar fi obținut aproximativ 10.540 de lei. Din acești bani, cu acordul lui Gheorghe Carp,

el ar fi cumpărat 45 de oi. Ulterior, tot cu acordul acestuia, a vândut 44 de oi pentru 8.800 de lei. După achitarea ciobanilor și a cheltuielilor de întreținere, i-ar fi transmis părții vătămate aproximativ 3.000 de lei. Pe parcursul creșterii animalelor, i-ar mai fi transmis 170 de miei și 250 kg de brânză. Inculpatul a negat că Gheorghe Carp ar fi finanțat procurarea terenurilor. El a susținut că le-a cumpărat din mijloace proprii. El a procurat aproximativ 5.000 de butași și a suportat cheltuielile pentru plantare. Tot el ar fi procurat lemnul și ar fi confecționat aproximativ 4.500 de părișori. Afanasie Izbaș a declarat că a primit de la Grigore Roșca aproximativ 1.100 de piloni din beton, 15 bobine de cablu și o bobină de sârmă, în contul salariului pentru lucrările de construcție efectuate. Alți aproximativ 300 de piloni ar fi fost aduși de Gheorghe Carp. Inculpatul a recunoscut că terenurile au fost înregistrate pe numele său, dar a negat falsificarea contractelor. Unele acte au fost semnate de el, iar altele, în lipsa sa, de soția sa. Gheorghe Carp nu a contribuit la achitarea terenurilor și a impozitelor aferente. Cu privire la anul 2010, inculpatul a declarat că se afla în Federația Rusă, iar lucrările la plantație au fost organizate și achitate de soția sa. El i-a transmis lui Gheorghe Carp aproximativ 12 tone de struguri pentru comercializare, însă ulterior a fost informat că aceștia s-au deteriorat. Referitor la construcția de lângă plantație, Afanasie Izbaș a declarat că a edificat-o personal pentru paznici și ciobani, folosind materialele aduse de Gheorghe Carp. El a negat că partea vătămată ar avea drepturi asupra terenurilor și a plantației. În instanța de apel, Afanasie Izbaș și-a menținut declarațiile date la urmărirea penală și în prima instanță (f.d. 203, vol. IV).

c. Judecarea în prima instanță

37. La 10 martie 2015, prin [sentința](#) Judecătoriei Nisporeni, Afanasie Izbaș a fost achitat, deoarece faptele lui nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate. Prima instanță a considerat că acuzarea nu a demonstrat existența elementelor infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin. (5) și art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal. În privința delapidării, ea a reținut că bunurile nu i-ar fi fost încredințate lui Afanasie Izbaș în temeiul unui raport de muncă, al unui contract civil sau al unei însărcinări speciale și că acesta nu ar fi avut calitatea de administrator ori gestionar. Cu privire la nuci, instanța a constatat că Gheorghe Carp i-a transmis inculpatului 4.426 de lei pentru arendarea livezii, iar Afanasie Izbaș a recoltat și a vândut nucile cu 10.200 de lei, în baza înțelegerii dintre părți. Banii au fost utilizați pentru procurarea ovinelor, iar partea vătămată nu a formulat atunci pretenții. Din acest motiv, instanța a considerat că suma nu a fost însușită ilegal. Referitor la ovine, instanța a reținut că nu s-a confirmat vânzarea a 27 de animale pentru 20.790 de lei. Declarațiile inculpatului și ale martorului Mihail Lazăr confirmau vânzarea a 44 de ovine pentru 8.800 de lei. Totodată, instanța a apreciat că animalele nu îi fuseseră încredințate inculpatului în condiții care să-i confere calitatea specială cerută de art. 191 Cod penal.

38. În privința vaselor din inox, instanța a constatat că acestea i-au fost transmise inculpatului numai pentru folosință temporară, în vederea depozitării

vinului. Vasele nu au fost înstrăinate ori consumate, ci au fost ridicate de la inculpat și restituite părții vătămate. Litigiul privind restituirea lor avea caracter civil. Referitor la terenurile agricole, bunurile imobile nu pot constitui obiect material al delapidării. De asemenea, nu s-ar fi demonstrat că Gheorghe Carp i-a transmis inculpatului 18.050 de lei pentru procurarea terenurilor și înregistrarea lor pe numele său. Împrumutul de 2.000 de dolari primit de Gheorghe Carp de la Ion Pînzaru nu demonstra transmiterea ulterioară a banilor către inculpat, iar unii vânzători au declarat că i-au vândut terenurile lui Afanasie Izbaș.

39. În ceea ce privește plantația, instanța a constatat că inculpatul deținea 1,75 de hectare de teren plantat cu viță-de-vie, nu 3,51 hectare, cum indica învinuirea. Nu s-ar fi demonstrat că cei 8.000 de butași și parii din lemn au fost procurați integral din banii părții vătămate. Lui Gheorghe Carp îi aparțineau 300 de piloni din beton și că sârma fusese procurată din banii săi, însă aceste bunuri se aflau în continuare în plantație și nu fuseseră înstrăinate sau transmise altor persoane. Prima instanță a concluzionat că, pentru fiecare episod, lipseau fie obiectul material, fie actul de însușire, fie calitatea specială a subiectului, astfel încât faptele nu întruneau elementele delapidării.

40. Cu privire la art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, instanța a considerat că acuzarea nu a demonstrat că Afanasie Izbaș a falsificat semnăturile vânzătorilor. Expertiza grafoscopică nu a putut stabili cine a executat semnăturile contestate. Tatiana Ciobanu a declarat că în locul său a semnat soțul, dar a confirmat vânzarea, iar Victor Mazlov a declarat că și-a semnat personal contractul. Faptul că unele contracte au fost semnate de soția inculpatului, fără împuternicire, a fost apreciat drept o problemă de reprezentare civilă. Afanasie Izbaș a confirmat ulterior actele prin înregistrarea lor la organul cadastral. Declarațiile unor vânzători date la urmărirea penală nu au fost utilizate, deoarece aceștia nu au fost audiați în instanță, fiind invocate garanțiile prevăzute de art. 6 § 3 lit. d) CEDO. Acțiunea civilă nu a fost soluționată.

d. Prima procedura de apel și recurs

41. La 31 martie 2015, procurorul în Procuratura raionului Călărași, Ion Carp, a declarat apel, solicitând casarea sentinței, condamnarea lui Afanasie Izbaș în baza art. 191 alin. (5) și art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și stabilirea pedepsei definitive de 10 ani de închisoare. Procurorul a contestat concluzia privind lipsa subiectului special al delapidării, susținând că inculpatul avea calitatea de administrator, deoarece partea vătămată îi încredințase bani și bunuri pentru administrarea unor activități patrimoniale concrete: arendarea livezii de nuci, valorificarea recoltei, procurarea și creșterea ovinelor, precum și procurarea terenurilor pentru plantarea viței-de-vie. Potrivit acuzării, această calitate putea rezulta și din raporturile de fapt dintre părți, nefiind necesară existența unui raport de muncă. Instanța nu ar fi examinat dacă întinderea atribuțiilor încredințate inculpatului era suficientă pentru a-i conferi calitatea de administrator. Procurorul a mai susținut că inculpatul a acționat cu intenție

directă și în scop de cupiditate, însușindu-și banii obținuți din vânzarea nucilor și a ovinelor și înregistrând pe numele său, prin folosirea unor acte pretins falsificate, terenurile procurate din mijloacele părții vătămate.

42. La 11 iunie 2015, [Curtea de Apel Chișinău](#) a admis apelul, a casat sentința și a pronunțat o hotărâre nouă. Afanasie Izbaș a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin. (5) și art. 361 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal și condamnat:

Infracțiunea	Pedeapsa	Art. 84 alin. (1) CP
art. 191 alin. (5) CP	opt ani de închisoare	nouă ani de închisoare
art. 361 alin. (2) lit. d) CP	doi ani de închisoare	

43. Instanța de apel a constatat că sentința de achitare a lui Izbaș este eronată, deoarece probe administrate demonstrează că acesta a primit în administrare mai multe bunuri. Din declarațiile părții vătămate și ale martorilor rezultă că inculpatul a primit în administrare ovine, terenuri plantate cu viță de vie, piloni, sârmă, vase din inox, precum și sume de bani destinate procurării terenurilor. Inculpatul a înstrăinat, fără consimțământul proprietarului, ovinele, nu a restituit banii obținuți, a însușit vasele din inox, iar terenurile cultivate din banii părții vătămate au fost înregistrate pe numele său. Prejudiciul total cauzat depășește 257.000 de lei. Declarațiile părții vătămate, coroborate cu alte probe, arată existența intenției directe de însușire și calitatea de administrator a inculpatului. Singurul episod exclus a fost cel privind suma de 10.200 de lei din vânzarea nucilor, reținând că acest aspect nu constituie delapidare.

44. Instanța de apel a reținut că Afanasie Izbaș a deținut și a folosit contracte de vânzare-cumpărare a terenurilor, încheiate în lipsa unor vânzători și cu semnături falsificate. Acesta le-a prezentat la Oficiul Cadastral Teritorial Nisporeni pentru înregistrarea dreptului de proprietate pe numele său. Instanța a dedus că inculpatul cunoștea caracterul fals al contractelor din faptul că unele dintre acestea fuseseră semnate de soția sa în numele lui și din datele privind traversarea frontierei, care indicau că unii vânzători nu se aflau în țară la data încheierii actelor. A reținut că, prin înregistrarea dreptului de proprietate, Afanasie Izbaș l-a depozitat pe Gheorghe Carp de plantația de viță-de-vie, pilonii, parii și sârma aferentă, în valoare totală de 176.475 de lei. Totodată, instanța de apel a exclus din învinuirea întemeiată pe art. 361 alin. (2) din Codul penal confecționarea documentelor oficiale false. A constatat că acuzarea nu a demonstrat că Afanasie Izbaș a întocmit contractele, a falsificat semnăturile ori a săvârșit aceste acțiuni împreună cu o altă persoană. Decizia motivată a fost pronunțată la 16 iulie 2015.

45. La 13 august 2015, Afanasie Izbaș a depus recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală. El a susținut că nu întrunea calitatea specială de subiect al infracțiunii prevăzute de art. 191 Cod penal,

întrucât nu s-a demonstrat că bunurile pretins delapidate i-au fost încredințate în administrare, în temeiul unui raport de muncă, al unui raport contractual sau al unei însărcinări speciale din partea proprietarului. Ovinele nu i-au fost încredințate spre administrare, vasele din inox i-au fost transmise doar în folosință temporară și ulterior restituite proprietarului, iar în privința celorlalte bunuri și mijloace financiare lipsesc probe care să ateste că acestea i-au fost încredințate în gestiune sau administrare. Nici transmiterea sumei de 18.050 de lei pentru procurarea terenurilor agricole nu a fost dovedită, iar raporturile dintre părți aveau un caracter exclusiv civil, aspect confirmat și de existența unor litigii civile anterioare dintre acestea. Invocând doctrina penală, recurentul a arătat că subiect al infracțiunii de delapidare poate fi doar persoana căreia bunurile i-au fost încredințate spre administrare, respectiv persoana care, în virtutea atribuțiilor sale, are dreptul să dispună de primirea, păstrarea, folosirea sau eliberarea bunurilor ori să intre în contact nemijlocit cu acestea. În lipsa unei asemenea calități speciale, fapta nu poate fi încadrată în prevederile art. 191 Cod penal, iar dacă bunurile nu au fost încredințate făptuitorului, ci acesta a avut doar acces la ele, acțiunile nu pot constitui delapidare.

46. Prin decizia din 15 martie 2016, [Curtea Supremă de Justiție](#) a admis recursul și a dispus rejudecarea cauzei în ordine de apel. Ea a reținut că instanța de apel a ignorat obligația de a efectua o nouă judecată în fond, prin verificarea nemijlocită a probelor și examinarea tuturor argumentelor invocate în apel. Deși a pronunțat o soluție de condamnare după achitarea inculpatului în primă instanță, aceasta și-a întemeiat hotărârea pe declarațiile martorilor administrate în faza urmăririi penale și în fața primei instanțe, fără a proceda la reaudierea acestora.

e. A doua procedură în apel și recurs

47. La 06 martie 2017, [Curtea de Apel Chișinău](#) a admis recursul procurorului, a casat sentința și a pronunțat o hotărâre nouă. Procesul penal, în privința lui Afanasie Ibaș în baza art. 361 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, a fost încetat din motivul expirării termenului de prescripție. Afanasie Izbaș a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal și condamnat la opt ani și șase luni de închisoare. Instanța a reținut că latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 191 Cod penal este caracterizată prin intenție directă și scop de cupiditate, inculpatul urmărind obținerea unui folos patrimonial prin comercializarea nucilor și a ovinelor, precum și prin înregistrarea pe numele său a dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole pe care erau amplasate plantațiile de viță-de-vie și instalațiile aferente. Afanasie Izbaș întrunea calitatea de subiect special al infracțiunii, întrucât partea vătămată i-a încredințat spre administrare plantația de nuci, ovinele, suma de 18.050 de lei destinată procurării terenurilor agricole, precum și bunurile și investițiile aferente plantației de viță-de-vie, inclusiv pilonii din lemn și beton și sârma, toate procurate din mijloacele financiare ale părții vătămate. În virtutea însărcinărilor primite, inculpatul avea dreptul de a deține și administra aceste bunuri, cu

obligăția de a le utiliza potrivit destinației convenite și de a le conserva integritatea. Bunurile i-au fost încredințate exclusiv în scopul administrării lor, iar nu pentru transmiterea dreptului de proprietate în patrimoniul său. Scopul de cupiditate ale acțiunilor lui Afanasie Izbaș se dovedește prin declarațiile părții vătămate și a martorilor: Grigore Roșca, Ion Pînzaru, Alexandru Gatman, Vitalie Grama, Veaceslav Gîrla, Iulita Deleanu, Maria Strelețchi, Petru Cociu, Alexei Nichifor, Gheorghe Cociu, Zinaida Carp, Ion Carp, Viorel Izbaș, Anatolie Gligor, Vasile Mițco, Serghei Enachi, Mihail Melin, Ion Sandachi. Din ansamblul probelor administrate, s-a demonstrat cu certitudine că Afanasie Izbaș avea în posesie și administrare livada de nuci, ovinele, suma de 18.050 de lei destinată procurării terenurilor agricole, precum și plantația de viță-de-vie și bunurile aferente acesteia. Acționând cu intenție directă și în scop de cupiditate, inculpatul și-a însușit mijloacele bănești obținute din comercializarea nucilor și a ovinelor, vasele din inox, suma de 18.050 de lei destinată procurării terenurilor agricole, precum și terenurile agricole și investițiile realizate asupra acestora, inclusiv plantația de viță-de-vie, pilonii și sârma.

48. La 26 aprilie 2017, Afanasie Izbaș a depus recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și menținerea sentinței. El a susținut că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat dispozițiile art. 191 Cod penal și explicațiile cuprinse în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23/2004, reținând neîntemeiat existența subiectului special al infracțiunii. Nu s-a demonstrat existența unui temei juridic al încredințării bunurilor în gestiunea sau administrarea inculpatului, respectiv a unui raport de muncă, contractual ori a unei însărcinări speciale din partea proprietarului. Instanța de apel s-a limitat la reținerea existenței unor „afaceri” sau „relații comune” între părți, fără a identifica actele juridice din care să rezulte atât dreptul de proprietate al părții vătămate asupra bunurilor, cât și încredințarea acestora spre administrare inculpatului. Bunurile imobile, terenurile agricole, nu pot constitui obiect material al infracțiunii prevăzute de art. 191 Cod penal, iar în lipsa unui act juridic care să ateste transmiterea bunurilor în gestiune sau administrare, inculpatul nu putea dobândi calitatea specială de administrator, cerută de norma de incriminare.

49. La 23 iunie 2017, avocatul Gheorghe Șalari, în interesele părții vătămate, a depus o referință, prin care a susținut că instanța de apel a indicat în mod suficient de clar probele pe care și-a întemeiat hotărârea și a efectuat o analiză completă a circumstanțelor cauzei, inclusiv sub aspectul obiectului juridic și material, al laturii obiective și subiective, precum și al subiectului infracțiunii. În acest sens, a solicitat respingerea recursului. (f.d. 50, Vol VI)

50. Referință a depus și procurorul, care a pledat pentru declararea recursului ca inadmisibil. Acesta a susținut că motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, iar exprimarea unei opinii diferite asupra probelor care au stat la baza hotărârii de condamnare nu poate constitui temei pentru reexaminarea cauzei. Procurorul a menționat că hotărârea contestată

cuprinde motivele legale care au stat la baza soluției și că, în acțiunile condamnatului, sunt întrunite elementele infracțiunii imputate.

51. Prin decizia din 05 decembrie 2017, [Curtea Supremă de Justiție](#) a admis recursul, a casat parțial decizia instanței de apel și a pronunțat o hotărâre nouă. Afanasie Izbaș a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal și condamnat la trei ani de închisoare cu privarea de dreptul de administrare a bunurilor materiale pe un termen de doi ani. În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de doi ani. Instanța de recurs a constatat că atât soluția de achitare pronunțată de prima instanță, cât și hotărârea instanței de apel de condamnare în baza art. 191 alin. (5) Cod penal sunt neîntemeiate. În urma reevaluării probelor, a fost exclusă din învinuire episodul privind pretinsa delapidare a sumei de 10.200 de lei obținute din comercializarea nucilor, reținând că această sumă a fost investită, cu acordul părții vătămate, în procurarea a 46 de ovine, nefiind însoțită de inculpat. De asemenea, s-a exclus episodul referitor la cele patru vase din inox, întrucât acestea nu aparțineau părții vătămate și au fost restituite proprietarului. Referitor la episodul privind pretinsa delapidare a investițiilor în plantația de viță-de-vie, s-a constatat că nu s-a confirmat existența tuturor bunurilor indicate în rechizitoriu, iar butașii, pilonii și sârma se aflau pe teren și puteau fi ridicate de partea vătămată, astfel încât nu puteau fi considerate bunuri însoțite de inculpat. Din prejudiciul de 176.475 de lei imputat prin rechizitoriu, s-a confirmat doar suma de 18.050 de lei, reprezentând mijloacele financiare încredințate inculpatului pentru procurarea terenurilor agricole, pe care acesta le-a folosit pentru a înregistra terenurile pe numele său în baza unor contracte de vânzare-cumpărare constatate ulterior ca fiind false. S-a dovedit însușirea sumei de 20.790 de lei obținute din vânzarea a 27 de ovine încredințate inculpatului în cadrul afacerii comune desfășurate cu partea vătămată. Prejudiciul cauzat prin acțiunile inculpatului a fost stabilit la 38.840 de lei. Curtea Supremă de Justiție a concluzionat că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, întrucât prejudiciul în proporții deosebit de mari nu s-a confirmat. S-a constatat existența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal, delapidarea averii străine săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile, dispunând reîncadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

f. Recursul în anulare

52. La 22 martie 2018, Afanasie Izbaș a depus recurs în anulare, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 05 decembrie 2017, a deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2017 și menținerea sentinței. El a susținut că nu au fost administrate probe care să confirme existența unei afaceri comune în baza unui raport juridic valabil, arătând că între inculpat și partea vătămată nu a fost încheiat niciun contract care să ateste încredințarea bunurilor în gestiunea sau administrarea inculpatului și, implicit, dobândirea de către acesta a calității speciale de administrator prevăzute

de art. 191 Cod penal. Instanța de recurs a conferit valoare juridică unei simple înțelegeri verbale, fără a identifica un temei juridic care să stabilească drepturile și obligațiile părților ori să justifice transmiterea bunurilor în administrare. Recurentul a invocat pct. 28 din Hotărârea Plenului Curții Supreme nr. 23/2004. Acesta a arătat că prejudiciul patrimonial efectiv nu poate fi confundat cu aprecierea subiectivă a victimei asupra importanței bunurilor, iar caracterul considerabil al prejudiciului trebuie stabilit în baza unor criterii obiective, inclusiv a stării materiale a victimei. În lipsa administrării unor probe în acest sens, calificarea prejudiciului drept „considerabil” este, în opinia recurentului, neîntemeiată.

53. La 05 iunie 2018, avocatul Valeriu Diaconov, în interesele lui Gheorghe Carp, a depus recurs în anulare, solicitând casarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 05 decembrie 2017 și menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2017. El a susținut că decizia Curții Supreme de Justiție de reîncadrare a acțiunilor inculpatului din art. 191 alin. (5) în art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal s-a întemeiat pe concluzia eronată că butașii de viță-de-vie, pilonii de beton și sârma nu au fost însușite de inculpat, întrucât se aflau pe terenul la care partea vătămată avea acces și pe care le-ar fi putut ridica oricând. Instanța a redus prejudiciul de la 176.475 de lei la 38.840 de lei, reținând doar suma de 18.050 de lei destinată procurării terenurilor și suma de 20.790 de lei provenită din vânzarea ovinelor. Această concluzie este infirmată de împrejurarea că partea vătămată nu a putut exercita în mod efectiv posesia asupra bunurilor respective. După încercarea de a folosi terenurile și roada acestora, partea vătămată a fost sancționată contravențional pentru folosirea samavolnică a terenurilor și, ulterior, obligată prin hotărâri judecătorești definitive să repare prejudiciul cauzat inculpatului. După pronunțarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 05 decembrie 2017, partea vătămată a aflat că inculpatul înstrăinase la 02 noiembrie 2016 terenurile agricole, acestea fiind înregistrate pe numele unei rude la 03 noiembrie 2016. Această împrejurare demonstrează intenția inculpatului de a împiedica recuperarea bunurilor și constituie o circumstanță nouă, de natură să justifice intervenția asupra hotărârii irevocabile.

54. Prin decizia din 11 septembrie 2018, [Curtea Supremă de Justiție](#) a decis inadmisibilitatea recursurilor în anulare. Instanța a reținut că argumentele recurenților exprimă, în esență, dezacordul cu aprecierea probelor și cu soluția pronunțată de instanța de recurs, fără a evidenția existența unui viciu fundamental care să justifice casarea unei hotărâri irevocabile. Instanța de recurs în anulare nu procedează la o nouă examinare a fondului cauzei și nici la o reevaluare a probelor, ci verifică exclusiv existența unor erori fundamentale comise de instanțele inferioare. Argumentele invocate în recursul în anulare au fost deja examinate și soluționate motivat în etapele anterioare ale procesului, inclusiv susținerile privind pretinsa încălcare a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO. Pretinsa înstrăinare de către Afanasie Izbaș a terenurilor aflate sub sechestru nu constituie un temei pentru admiterea recursului în anulare.

g. Revizuirea

55. La 21 mai 2018, Afanasie Izbaș a depus o [cerere](#) la Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO) în temeiul art. 6 § 1 din Convenție. La 01 iulie 2025, CtEDO a comunicat Guvernului cererea. Părțile au fost întrebată despre disponibilitatea reglementării amiabile a cauzei. În eventualitatea în care părțile nu ajung la o reglementare amiabilă, ele au fost somate să răspundă în observațiile sale la următoarele întrebări:

- a. Au motivat oare suficient instanțele interne deciziile lor de condamnare a reclamantului, în special prin răspunsurile lor la argumentele esențiale?
- b. A fost sau nu respectat principiul securității raporturilor juridice în procedurile Curții de Apel și a Curții Supreme, în special atunci când acestea au fost chemate să evalueze răspunderea penală a reclamantului pentru delapidare, având în vedere [Hotărârea](#) Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor?

56. La 24 octombrie 2025, avocatul Andrei Stănilă, în interesele lui Afanasie Izbaș a depus cerere de revizuire în temeiul art. 458 alin. (3) pct. 5) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei. El a susținut că inculpatul nu avea atribuții de administrare/gestionare a bunurilor, adică nu este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 191 Cod penal. Avocatul a indicat că este întrunit temeiul de revizuire, întrucât comunicarea CtEDO indică existența unor îndoieli serioase privind corectitudinea condamnării. S-a invocat și jurisprudența Curții Supreme de Justiție în cauzele Zolotariov, Boțoc și Prisac.

57. Prin [încheierea](#) din 24 decembrie 2025, Curtea Supremă de Justiție a admis cererea de revizuire, a casat integral decizia Curții Supreme de Justiție din 11 septembrie 2018, în partea învinuirii lui Afanasie Izbaș conform art. 191 Cod penal, decizia Curții Supreme de Justiție din 05 decembrie 2017, și a dispus, în această parte, rejudecarea cauzei în ordine de recurs. Prin cererea de revizuire s-a contestat exclusiv legalitatea condamnării pentru infracțiunea prevăzută de art. 191 Cod penal, fără a fi puse în discuție soluțiile pronunțate cu privire la art. 361 Cod penal și la acțiunea civilă. Revizuirea a fost admisă numai sub acest aspect. Conform art. 425 coroborat cu art. 436 alin. (3) și (4) Cod de procedură penală, completul a menționat că instanța de recurs urmează să examineze, în limitele criticilor formulate, exclusiv dacă Afanasie Izbaș întrunește calitatea de subiect al infracțiunii prevăzute de art. 191 Cod penal, raportat la faptele reținute prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 decembrie 2017.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

58. Cererea de recurs a fost depusă până la 01 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri:

...

8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde;

59. Articolul 191. Delapidarea averii străine (în vigoare la 25.05.2009)

(1) Delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, se pedepsește cu amendă în mărime de pînă la 500 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 3 ani, în ambele cazuri cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 3 ani.

(2) Delapidarea averii străine, săvîrșită:

b) de două sau mai multe persoane;

c) cu cauzarea de daune în proporții considerabile;

d) cu folosirea situației de serviciu,

se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

...

(5) Acțiunile prevăzute la alin.(1), (2) sau (3) săvîrșite în proporții deosebit de mari, se pedepsesc cu închisoare de la 8 la 15 ani.

MOTIVAREA INSTANȚEI

60. Prin încheierea din 24 decembrie 2025, Curtea Supremă de Justiție a admis cererea de revizuire, a casat integral decizia Curții Supreme de Justiție din 11 septembrie 2018 și, în partea învinuirii lui Afanasie Izbaș conform art. 191 Cod penal, decizia Curții Supreme de Justiție din 05 decembrie 2017, dispunând rejudecarea în parte a cauzei în ordine de recurs. În rest, dispozițiile deciziei din 05 decembrie 2017 au fost menținute.

61. Potrivit para. 36–37 ale încheierii din 24 decembrie 2025, faptele reținute prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 decembrie 2017 nu sunt contestate. La rejudecarea recursului urmează să se verifice exclusiv dacă, în raport cu acele fapte, Afanasie Izbaș întrunea calitatea de subiect al infracțiunii prevăzute de art. 191 Cod penal. Soluțiile privind art. 361 Cod penal și acțiunea civilă nu formează obiectul rejudecării.

62. Curtea urmează să răspundă la argumentul privind calitatea de administrator. Faptele reținute în decizia din 05 decembrie 2017 constituie baza examinării, însă încadrarea atribuțiilor inculpatului în noțiunea de administrare, în sensul art. 191 Cod penal, formează obiectul prezentei rejudecări.

63. Prin decizia din 05 decembrie 2017, Curtea Supremă de Justiție a exclus celelalte episoade, a stabilit prejudiciul relevant la suma de 38.840 de lei și a reîncadrat fapta în baza art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal. În procedura de revizuire, această decizie a fost casată numai în partea învinuirii conform art. 191 Cod penal, iar faptele reținute au rămas necontestate. Curtea nu poate reveni, în prezenta rejudecare, la episoadele excluse și nici la prejudiciul stabilit anterior de instanța de apel.

64. Reprezintă un fapt constatat că Gheorghe Carp i-a transmis inculpatului suma de 18.050 de lei pentru procurarea terenurilor agricole, că ovinele i-au fost încredințate în cadrul activității comune și că inculpatul a însușit suma de 20.790 de lei obținută din vânzarea a 27 de ovine. Aceste împrejurări constituie situația de fapt în raport cu care trebuie soluționată chestiunea de drept privind subiectul infracțiunii.

65. Curtea nu va reevalua credibilitatea părții vătămate, a inculpatului sau a martorilor și nici nu va stabili din nou cui aparțineau bunurile ori dacă sumele respective au fost transmise și însușite. O asemenea examinare ar depăși limitele stabilite prin încheierea de admitere a cererii de revizuire. Controlul exercitat este unul de drept: dacă atribuțiile pe care Afanasie Izbaș le exercita asupra banilor și ovinelor corespund noțiunii de administrare în sensul art. 191 Cod penal.

66. Recursul a fost depus înainte de 01 septembrie 2023. Argumentul privind lipsa calității speciale de subiect al infracțiunii se examinează prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în redacția aplicabilă la data declarării recursului. Acest temei se referă la situația în care nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

67. Articolul 191 alin. (1) Cod penal definea delapidarea drept însușirea ilegală (sustragere) a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului. Norma presupune un subiect special: persoana care a primit licit bunul și care, în virtutea atribuțiilor acordate, are dreptul să-l păstreze, administreze, folosească, transporte, transmită sau să dispună de acesta potrivit destinației stabilite.

68. Pct. 17 din [Hotărârea](#) Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28 iunie 2004, delapidarea privește bunurile încredințate făptuitorului în virtutea funcției sale, a raporturilor contractuale sau a unei însărcinări speciale din partea proprietarului. Subiectul infracțiunii este administratorul, adică persoana care: are dreptul să dea dispoziții privind primirea, păstrarea sau eliberarea bunurilor; ori intră în contact direct și material cu bunurile altuia datorită atribuțiilor sale privind primirea, păstrarea sau eliberarea acestora. Este necesară încredințarea bunului și acordarea unor atribuții efective asupra acestuia. Din această hotărâre

a Plenului nu rezultă însă că încredințarea trebuie confirmată, în toate cazurile, printr-un contract scris, o procură sau un contract de răspundere materială. Hotărârea menționează expres, ca izvor distinct al încredințării, „însărcinarea specială a proprietarului”. Contractul scris, ordinul de angajare, procura și contractul de răspundere materială constituie modalități prin care încredințarea poate fi demonstrată, însă ele nu sunt exhaustive. Cerința determinantă este existența unei manifestări de voință prin care bunul este remis de proprietar făptuitorului, iar făptuitorului îi sunt acordate atribuții concrete asupra acestuia. Argumentul recurentului potrivit căruia lipsa unui contract scris exclude existența încredințării confundă existența raportului juridic cu modalitatea de probare a acestuia. Art. 191 Cod penal nu condiționează încredințarea de forma scrisă, iar aceasta poate rezulta și dintr-o însărcinare specială demonstrată prin ansamblul probelor administrate.

69. În decizia nr. [1ra-1354/2015](#), din 24 noiembrie 2015, Curtea Supremă de Justiție a menținut achitarea persoanei învinuite de delapidarea porcinelor pretins încredințate în cadrul unei activități economice comune. În acea cauză, între participanți exista numai o înțelegere verbală privind creșterea porcinelor, fără o delimitare clară a responsabilităților. Acuzarea nu demonstrase cu certitudine care animale aparțineau părții vătămate, câte animale îi fuseseră transmise inculpatului, întinderea atribuțiilor acestuia și valoarea prejudiciului. Din probe rezulta că o altă persoană gestiona activitatea și achita lucrătorii, iar inculpatul se ocupa, în principal, de îngrijirea animalelor. În aceste condiții, simplul acces la porcine și participarea la activitatea comună nu au fost considerate suficiente pentru dobândirea calității de administrator. Hotărârea dată nu stabilește că încredințarea bunurilor poate rezulta numai dintr-un contract scris. Achitarea a fost determinată de lipsa probării bunurilor concrete încredințate, a apartenenței acestora, a atribuțiilor de administrare și a însușirii lor.

70. Situația lui Afanasie Izbaș este diferită. Nu mai poate fi pus în discuție că Gheorghe Carp i-a transmis direct inculpatului suma de 18.050 de lei pentru procurarea terenurilor agricole și că ovinele părții vătămate i-au fost încredințate pentru întreținere și administrare. De asemenea, s-a stabilit că inculpatul a vândut 27 de ovine și a însușit suma de 20.790 de lei.

71. În decizia nr. [1ra-1596/2016](#), din 07 decembrie 2016, Curtea Supremă de Justiție a examinat cazul unei persoane căreia partea vătămată îi transmisese un automobil pentru reparație. Între părți nu exista un raport de muncă, iar inculpatul nu deținea o funcție formală de administrator al bunurilor victimei. Cu toate acestea, Curtea Supremă a reținut existența încredințării. Ea a explicat că încredințarea este o manifestare de voință care îi acordă făptuitorului dreptul de a deține bunul și atribuția de a-l administra, îi impune obligația de a respecta regimul de utilizare și de a asigura integritatea bunului și nu urmărește transmiterea dreptului de proprietate. Transmiterea automobilului pentru reparație a constituit o însărcinare specială suficientă pentru dobândirea calității cerute de art. 191 Cod penal.

72. Interpretări similare au fost oferite de Curtea Supremă și în alte cauze. În decizia nr. [1ra-846/2016](#), din 13 septembrie 2016, Curtea Supremă de Justiție a menținut condamnarea în cazul transmiterii unei sume de bani pentru realizarea unei operațiuni determinate, deși apărarea invocase lipsa unui act juridic care să confirme administrarea. Relevant a fost faptul că banii fuseseră remiși inculpatului cu o destinație concretă, iar acesta avea obligația de a-i transmite beneficiarului. Această interpretare este confirmată și de jurisprudența recentă a Curții Supreme de Justiție. În decizia nr. [1ra-1334/2023](#) din 14 martie 2024, Curtea a considerat că remiterea unui ceas pentru verificare, urmată de amanetarea lui, putea constitui încredințarea bunului în baza unei însărcinări concrete. În decizia nr. [1ra-1557/2023](#), din 07 noiembrie 2025, Curtea a reținut calitatea cerută de art. 191 Cod penal în cazul unei contabile care primise bani pentru a-i depune în contul întreprinderii, chiar dacă această operațiune nu era descrisă expres în contractul său individual de muncă.

73. Cauza Izbaș este comparabilă sub aspectul izvorului atribuțiilor cu cauzele de mai sus. Afanasie Izbaș nu deținea o funcție formală, însă bunurile i-au fost remise pentru îndeplinirea unor sarcini determinate. Suma de 18.050 de lei i-a fost transmisă pentru procurarea terenurilor, iar ovinele, pentru întreținerea și gestionarea lor în cadrul activității convenite. În ambele cauze, el a dobândit licit deținerea bunului, pentru o destinație stabilită, fără transmiterea dreptului de proprietate.

74. În privința sumei de 18.050 de lei, faptele stabilite demonstrează existența unei însărcinări determinate. Gheorghe Carp i-a transmis inculpatului banii pentru procurarea terenurilor agricole. Inculpatul a dobândit dreptul de a deține suma și de a o utiliza numai potrivit acestei destinații. Banii nu i-au fost transmiși în proprietate. Însărcinarea includea efectuarea actelor necesare procurării terenurilor și perfectării documentelor. Prin urmare, inculpatul nu avea numai acces material la bani, ci putea lua decizii și efectua acte juridice în legătură cu utilizarea lor. Situația corespunde condițiilor stabilite în decizia nr. [1ra-1596/2016](#). Bunul a fost remis în mod licit, pentru o destinație precisă, inculpatul avea atribuții de administrare, dreptul de proprietate nu i-a fost transmis, iar acestuia îi revenea obligația de a respecta destinația bunului.

75. În privința ovinelor, Curtea examinează atribuțiile acordate inculpatului înainte de înstrăinarea animalelor. Potrivit situației de fapt reținute în decizia din 05 decembrie 2017, acesta organiza întreținerea ovinelor și efectua plățile către persoanele implicate în îngrijirea lor. Pentru calitatea de „administrator” este relevant dacă aceste activități erau exercitate în baza însărcinării primite de la partea vătămată și îi permiteau inculpatului să gestioneze bunurile, iar nu doar să le îngrijească. Vânzarea ulterioară a ovinelor nu constituie, prin ea însăși, dovada atribuțiilor de administrare.

76. Conținutul acestor atribuții rezultă din situația de fapt reținută prin decizia din 05 decembrie 2017. La stabilirea acesteia s-a avut în vedere, între altele, că

partea vătămată a declarat că inculpatul primea bani, organiza activitatea și ținea evidența cheltuielilor (a se vedea para. 12), iar procesul-verbal al confruntării consemnează că evidența banilor și documentele justificative se aflau la inculpat (a se vedea para 14). Viorel Izbaș a relatat că partea vătămată transmitea banii, iar inculpatul organiza activitatea, efectua plățile, a participat la procurarea ovinelor și le-a vândut ulterior (a se vedea para. 32). Mihail Lazăr a declarat că a achitat inculpatului prețul ovinelor (a se vedea para. 33). Inculpatul însuși a recunoscut că a organizat întreținerea animalelor și că ulterior le-a vândut (a se vedea para. 37).

77. Caracterul comun al activității desfășurate de inculpat și partea vătămată nu exclude încredințarea. Un participant la o activitate comună poate primi bunurile celuilalt participant pentru realizarea unor sarcini determinate. Activitatea comună nu transformă automat bunurile participanților în proprietate comună și nu acordă fiecăruia dreptul de a le însuși. Pentru aplicarea art. 191 Cod penal sunt relevante apartenența bunului, destinația remiterii și întinderea atribuțiilor acordate. Raporturile dintre părți, astfel cum au fost stabilite prin hotărârile anterioare denotă existența unei activități patrimoniale comune, întemeiate pe o înțelegere verbală între inculpat și victimă. O asemenea relație cădea sub incidența art. 453 Cod civil (redacția anului 1964) și art. 1341 Cod civil (redacția anului 2003). Potrivit art. 1341 alin. (1) Cod civil un astfel de contract putea lua și formă verbală. Ovinele au fost procurate din venitul acestei societăți (vezi para. 50). Ele aparțineau patrimoniului social conform art. 1342 alin.(3) Cod civil și potrivit voinței dintre victimă și inculpat trebuiau gestionate și administrate de Izbaș conform art. 1345 alin. (3) și (5) Cod civil.

78. Lipsa unui contract scris nu înlătură subiectul special. Articolul 191 Cod penal nu impune forma scrisă pentru încredințarea bunului. Manifestarea de voință poate rezulta din remiterea bunului, destinația stabilită și atribuțiile efectiv acordate. În privința sumei de 18.050 de lei, banii i-au fost încredințați lui Izbaș pentru procurarea terenurilor. În privința ovinelor, acestea i-au fost încredințate pentru creștere și administrare, iar inculpatul exercita atribuții de organizare, păstrare, plată și dispoziție. În consecință, argumentul recursului potrivit căruia lipsa unui contract scris exclude calitatea de administrator este neîntemeiat.

79. Curtea a verificat dacă a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală. Infracțiunea prevăzută de art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal era sancționată cu închisoare de până la șase ani și se încadra, potrivit art. 16 Cod penal, în categoria infracțiunilor grave. Pentru această categorie de infracțiuni, art. 60 alin. (1) lit. c) Cod penal stabilea un termen de prescripție de 15 ani. Episoadele menținute în învinuire au fost comise în anul 2007 și, respectiv, cel târziu la 20 septembrie 2010. Prin urmare, la data prezentei examinări au trecut mai mult de 15 ani de la săvârșirea acestora. În lipsa unor împrejurări care să determine întreruperea sau suspendarea cursului prescripției, termenul prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. c) Cod penal este împlinit. Potrivit art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, în cazul expirării termenului de prescripție,

condamnarea se pronunță fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de pedeapsă. În consecință, constatarea vinovăției lui Afanasie Izbaș urmează să fie însoțită de liberarea acestuia de pedeapsă, fără individualizarea pedepsei principale sau complementare.

80. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite parțial recursul declarat de Afanasie Izbaș;

- a. Casează parțial decizia Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2017, în partea condamnării lui Afanasie Izbaș în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, rejudecă cauza în această parte și pronunță o nouă hotărâre, după cum urmează:
- b. Afanasie Izbaș se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal, în redacția aplicabilă, și, în temeiul art. 60 alin. (1) lit. c) Cod penal și art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, îl liberează de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție, fără stabilirea pedepsei.
- c. Celelalte dispoziții, care nu formează obiectul rejudecării în recurs, rămân astfel cum au fost menținute prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 24 decembrie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Leonid Chirtoacă

Alexandru Negru

Digitally signed by Bleșceaga Stella
Date: 2026.10.01 17:31:34 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova
MOLDOVA EUROPEANĂ

